

Amb el animals. La relació respectuosa amb els animals ajuda a la formació del caràcter dels nens

Alguns pares han decidit no escolaritzar els fills i han optat per educar-los a casa

Aprendre mentre bull la sopa

I. ALBESA
Tarragona

El que ens motiva a educar a casa, i ho fem emparant-nos amb el dret d'escollir l'alternativa que creiem millor per als nostres fills, és que el sistema educatiu actual no és vàlid en aquest moment". Això ho diu Xavi Boltà, un educador ambiental de Nulles que ha optat per l'educació a casa, una pràctica que es troba en una situació d'alegalitat –l'escolarització és obligatòria a partir dels sis anys– però que es practica.

"El que vam tenir era el que en el seu moment podíem tenir i som el que som, en part, gracies al rebut, que no vol dir ni que fos bo ni que fos dolent. Ara estem més preparats per saber com afecta l'educació al

LA DADA

Una normativa indefinida

■ En aquests moments l'ensenyament a casa és una pràctica que la llei no reconeix al nostre país. Amb tot, la llei d'Educació de Catalunya (LEC), aprovada per la Generalitat l'any 2009, sí que obre la porta al desenvolupament d'aquest tipus d'educació, tot i que de moment no s'ha fet res en aquest sentit perquè aquesta normativa està afectada per la Lomce, la llei d'educació espanyola que promou el ministre José Ignacio Wert.

que significa no portar els fills al sistema educatiu públic ja "hauríem de rebre una resposta". Aquest pare destaca la bona acceptació i interès que té el projecte l'Alzina del Mussol per part de la comunitat universitària i per part d'altres educadors que s'interessen pel que fan i que de vegades intenten traslladar als centres públics.

"El sistema es nodreix de la nostra experiència", explica, i reclama un reconeixement i regularització per part de l'Administració. Defensa l'educació en família con un "sistema

Reclamen una solució que reguli un sistema que ara es alegal

ALZINA DEL MUSSOL

Els pares i els nens comparteixen les mateixes activitats quan es troben a Nulles

futur de la persona, i com això té repercussió directa en la societat de la qual els tocarà formar part", afirma Boltà. Ell i la seva companya va decidir educar els seus dos fills a casa, en un ambient rural i amb contacte diari amb la natura. "Quan estem pels nostres fills estem amb ells, no ens dediquem a una altra cosa", diu, tot i que reconeix que utilitza les experiències de la vida diària per ajudar al descobriment de l'entorn i per aprendre a llegir i a escriure.

Aprofitant l'Aula de Natura les Esplanes que gestionen en aquesta localitat de l'Alt Camp s'han organitzat amb un altre grup de pares per trobar-se tres dies a la setmana i compartir les evolucions dels seus fills, una educació lliure i que segueix una metodologia que no té res a veure amb la tradicional.

"Pares i fills aprenem al mateix temps", explica Boltà, que lamenta el poc cas que des de l'Administració se'ls fa i assegura que només per l'estalvi

secular" i afegeix que l'educació és inherent a l'ésser humà: "no podem no educar", diu.

Aquest sistema el té clar Alba Vallhonrat, una gestora cultural que fins fa uns anys tenia una llibreria infantil a Tarragona. El seu fill de sis anys l'educa a casa. "Hi ha un sacrifici per part dels pares, que ens anem repartint la nostra feina per estar amb els petits", explica aquesta mare que un parell de cops a la setmana s'acosta a Nulles per compartir experiències amb altres pares.●

reticents quan els explicava que fèiem, però crec que poc a poc ho han anat entenent", assenyala, satisfet del contacte que manté amb el seu fill.

PARTICIPACIÓ DELS PARES

La participació dels pares és fonamental en l'educació activa. A més de l'acompanyament en la sortida de camp, els divendres acostumen a reunir-se en assemblea general o en comissions per tractar els problemes o situacions que puguin anar sorgint. "És clau la participació dels pares. Aquí els pares participen i acompanyen durant tot el projecte educatiu", conclou

García-Ramos. També hi ha alguns casos que han arribat al Submarí Lila procedents de l'escola tradicional. Jordi Maydeu, d'Ulldemolins, va portar el seu fill a P3 al seu poble però no en va quedar content i per això va decidir anar-se'n a Reus, on treballa, per estar més a prop i deixar diàriament el fill al Submarí Lila.

"El canvi ha estat espectacular i ho recomano a tothom", explica Jordi Maydeu, que també vol deixar clar que el fet que ell hagi tingut una mala experiència no té res a veure amb la realitat de la majoria de centres educatius.●